

Státní zástupci a advokáti

Obžaloba pachatele trestného činu u soudu přísluší zásadně státnímu zástupci. Ten vede přípravné řízení, dohlíží při tom na činnost policie a zastupuje obžalobu v hlavním líčení u trestního soudu.

Systém profesního postupu soudců a státních zástupců je ve většině spolkových zemí prostupný. Ten, kdo pracoval jako státní zástupce, může být později soudcem a naopak. V některých spolkových zemích může být dokonce doživotně jmenován soudcem jen ten, kdo již dříve pracoval jako státní zástupce. Na rozdíl od soudce není státní zástupce nezávislý, ale je to státní úředník, který se musí řídit pokyny svých nadřízených. Na rozdíl od soudce je proto také povinen dodržovat stanovenou pracovní dobu.

Státní zastupitelství jsou u všech soudů, u kterých se projednávají trestní případy, (tedy u zemských soudů a u Spolkového soudního dvora). V každé zemi zastává úřad generální státní zástupce, který dohlíží na státní zástupce v zemi. Naproti tomu generální státní zástupce u Spolkového soudního dvora nedohlíží na státní zástupce spolkových zemí.

Zastupování právních zájmů občanů před soudy nebo správními úřady a poradenství ve všech právních záležitostech přísluší advokátům. Advokáti pracují na volné noze. Pro povolání advokáta neexistují žádná omezení jejich počtu. Každý právník, který složil Druhou státní zkoušku, může požádat o povolení k výkonu advokátní praxe.

Kvůli vysokému počtu absolventů, kteří nenašli uplatnění v žádné jiné právní profesii, se počet advokátů - zejména ve velkých městech - v posledních letech značně zvýšil. V Německu je celkem 146 906 advokátů (údaj k 1. lednu 2008).

Advokát zastupuje pouze svého klienta. Musí hájit jeho zájmy. Je mu výslovně zakázáno, aby současně poskytoval poradenství v téže právní věci i druhé straně. Advokát má zároveň „monopol“ na poradenství. Žádné jiné osoby než advokáti zásadně nesmějí provozovat právní poradenství za úplaty a zastupovat klienta u soudu. Vzrůstající složitost jednotlivých právních oblastí vedla k tomu, že se také státní zástupci začali specializovat. Pokud získají kvalifikaci v určité oblasti, mohou se po předložení dokladu o provedené zkoušce označovat jako advokáti se specializací. Mají však zakázáno získávat klienty prostřednictvím poutavých inzerátů nebo obrovských cedulí na dveřích kanceláří. Často se spojí více advokátů dohromady nebo se sdruží s odborníky z jiných oblastí, jako např. s auditory nebo daňovými poradci, aby společně poskytovali právní služby.